

Simon knikte instemmend.

„Sjuust” en dan tot de juffrouw: „U kunt toch nòg wel gaan.... Laurien kan best alleen....”

Ze lachte wat snuivend, trok onverschillig haar schouders op.

„’t Is noe te laat, ee?”

„Waar wou u heen?” vroeg Jan.

„Naar me nicht in Souburg, meneer. Een familiefeestje. Dat ’s al weken vooruut besproken, ee.” Ze haalde opnieuw haar schouders op.

„Maar ’t is noe te laat voor de tram en om noe om negen uur nog te gaan daar hek geen plezier meer in. Afijn ’t is spijtig, dat u d’r niet es om gedacht het. ’t Was voor mien nog es ’n uutgangetje geweest. Zooveel heb ik ook niet. En u kan toch ook niet zeggen, dat ik misbruuk maak van m’n vrieë dagen. Maar als ik dan ook es wat heb, en ’t kan dan nog niet....”

De beide broeders luisterden en staarden zwijgend op hun koud wordend maal.

„Ik weet goed,” sprak Jan dan, eensklaps opziende. „Laat Laurien een rietuugje bestellen, dan komt u er toch nog op tied, ’t is amper zeven uur.”

„’n Rietuug?” herhaalde ze met wantrouwenden tegenzin.

„O ja....” viel Simon opgewekt bij „dat’s ’n goed idee van meneer Jan. Dan komt u er makkelijk ook.”

„’n Rietuug,” herhaalde ze nog eens, haar neus optrekkend.

„Wat heeft u daar tegen?” vroeg Jan.

Ze haalde even haar schouders op.

„Och.... ’k weet niet, dat ben ons menschen niet gewend. As ik daar mee ankome dan dienkt m’n nicht misschien wel dak ’t uut groozigheid doei.”

„Dan kan u het toch uutleggen,” zei Simon.

Ze bleef nog even in aarzeling broeden.

„Voor mien plezier is ’t niet,” sprak ze dan.

„Als u Laurien noe dadelijk stuurt, dan kan u nog voor achten in Souburg wezen,” drong Jan aan.

„Afijn dan....” sprak ze, traag heengaande met een schouderophaling van berusting, „ik voor mien bluuf net zoo lief tuus.... maar dan mot u met eten effen wachten impressant dat Laurien weg is, want ik kan met me goeie japon an....”

„Wij redden ons wel.... gaat u maar....!” verzekerde Jan, haastig met de hand wenkend.

Toen ging ze heen.

De broeders vervolgden nu zwijgend den maaltijd; een dreuning van de hard dichtgetrokken voordeur verstoorde even de stilte in het huis; ze zagen elkaar aan bij dat geluid en glimlachten.